

Núm. de Protocol: AD-008-2/95

S E N T E N C I A N U M . 9 6 - 0 9

PARTS:

Apel.lant: Sr. A.C.S.

Representant: Sra. E.C.

Advocat: Sr. A.L.M.

Apel.lada: Hble. Comú de Canillo

Representant: Sra. C.R.S.

Advocada: Sra. A.P.

COMPOSICIO DEL TRIBUNAL:

President: M.I. Sr. Albert Andrés Pereira

Magistrats: M.I. Sr. Bernard Plagnet

M.I. Sr. Lluís Saura Lluvià

A la vila d'Andorra la Vella, el 6 de març de 1996.

El Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa ha vist el recurs d'apel.lació a les actuacions número AD-008-2/95.

En la tramitació d'aquestes actuacions han estat observades les prescripcions legals, i ha estat ponent el magistrat M.I. Sr. **Albert Andrés Pereira**, el qual expressa el parer del Tribunal.

A N T E C E D E N T S D E F E T

1.- La sentència de 27 de setembre de 1995 de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles, a la qual es fa expressa referència quant a l'exposició de fets i a les al·legacions de les parts, va desestimar la demanda interposada pel Sr. A.C.S. contra la resolució del Comú de Canillo de data 24 de novembre de 1994, confirmada en alçada en haver estat desestimat per silenci administratiu el recurs formulat davant el Govern el 15 de desembre del mateix any. En virtut d'aquesta resolució, el Comú va ordenar a l'agent que procedís a cessar en l'ocupació indeguda de determinat terreny comunal, de forma immediata i sense excusa ni dilació de cap mena.

2.- Contra aquesta sentència, la part agent presentà recurs d'apel·lació el 12 d'octubre de 1995, el qual fou formalitzat el 8 de novembre següent davant d'aquest Tribunal Superior de Justícia. El recurrent defensa la seva pretensió afirmant que la resolució del Comú és incompatible amb el fet de que la mateixa Corporació ha interposat posteriorment una acció reivindicatòria davant la Secció Civil de la Batllia i que, en tot cas, era necessari procedir prèviament a delimitar la propietat de l'agent i el camí comunal que la demandada entén que ha estat parcialment ocupat, segons el procediment previst a l'article 93 del Codi de l'Administració.

3.- Del recurs d'apel·lació formulat per l'actora se'n va donar trasllat a la representació del Comú de Canillo, la qual el va contestar mitjançant escrit presentat el 24 de novembre de 1995, en que sol·licita la seva desestimació i la confirmació íntegra de la sentència impugnada, per entendre que aquesta resulta plenament ajustada a Dret.

4.- El dia 19 de gener de 1996 tingué lloc l'acte de la vista oral, en el qual les parts van exposar allò més adient a la defensa de llurs interessos.

F O N A M E N T S D E D R E T

Primer.- La Sala Administrativa del Tribunal Superior de Justícia és competent per a conèixer del present recurs, de conformitat a allò que estableix l'article 39.3 de la Llei Qualificada de la Justícia.

Segon.- Per tal de resoldre les qüestions plantejades en aquest recurs convé recordar que, en termes generals, correspon a la jurisdicció Civil la resolució dels litigis referents al dret de propietat, així com els que afecten tota classe de béns, siguin públics o privats, sense que l'Administració pública disposi en aquest àmbit de potestats exorbitants del dret comú.

Per excepció, l'ordenament jurídic reconeix a l'Administració, per raons d'interès públic, determinades facultats de naturalesa exclusivament possessòria en relació amb els béns de domini públic i els patrimonials, entre les que es poden assenyalar la d'atermenament i la de recuperació d'ofici (*interdictum proprium*), regulades als articles 93 i 94 del Codi de l'Administració, respectivament.

Pel que fa a aquesta darrera, es preveu que, davant de qualsevol acte que pertorbi la pacífica possessió dels béns públics, l'Administració pot optar per recórrer a la tutela jurisdiccional, com qualsevol particular, o bé fer ús de les facultats extraordinàries abans esmentades, per tal de recuperar per pròpia autoritat els bens usurpats, sempre que concorrin els requisits legalment establerts.

Tercer.- La naturalesa privilegiada de la facultat de recuperació d'ofici dels béns de domini públic o dels patrimonials, així com el caràcter estrictament possessorí de la mateixa, constitueix una autèntica acció interdictal exercida i decidida per la pròpia autoritat administrativa que, tanmateix, no perjudja les qüestions de propietat, que podran ser posteriorment plantejades davant dels tribunals civils.

L'exercici d'aquestes facultats es troba subjecte a límits estrictes, més enllà dels quals l'Administració està obligada a recórrer als tribunals per tal d'exercir l'acció reivindicatòria reconeguda a tot propietari. En aquest sentit, l'exercici vàlid de la potestat de recuperació d'ofici exigeix que quedin acreditats de manera suficient els següents extrems: a) la possessió administrativa o ús públic del terreny discutit, això sens perjudici de la veritable naturalesa de la titularitat dominical; b) que aquest ús hagi estat pertorbat pel particular contra qui s'adreça l'acció administrativa, i c) la identificació de l'immoble litigiós i la determinació de la

seva naturalesa, ja que la recuperació d'ofici es pot dur a terme en qualsevol moment quan es tracta de béns de domini públic, però només dins del termini d'un any a partir de la data de la usurpació, en el cas dels béns patrimonials, com resulta de l'article 94 del Codi de l'Administració.

D'altra banda, no és imprescindible que s'hagi tramitat un expedient previ d'atermenament o delimitació dels immobles de propietat pública, si bé aquest tràmit pot resultar aconsellable en el cas de que els límits siguin imprecisos o hi hagi dubtes sobre la seva exacta ubicació.

Quart.- En el supòsit que constitueix l'objecte d'aquest procés, l'Administració comunal no sembla haver estat plenament conscient de l'abast de les facultats que li corresponen legalment per tal de recuperar per pròpia autoritat els béns que entén usurpats, ja que considera necessari recórrer en tot cas als tribunals civils quan l'interessat fa cas omís dels requeriments que li són adreçats per tal de cessar en els actes de pertorbació. Això ha fet que, com es reconeix expressament en els seus escrits d'al·legacions, s'hagi fet ús de forma simultània de la via administrativa i de la civil, oblidant que ambdós procediments tenen caràcter alternatiu, com abans s'ha exposat.

Cinquè.- A més, la recuperació administrativa dels béns públics exigeix la tramitació d'un expedient en el qual quedi acreditada la concurrència dels requisits a que abans s'ha fet referència, i especialment de la possessió administrativa o ús públic del terreny litigiós, de manera que no és suficient el mer atorgament del tràmit d'audiència a l'interessat, malgrat que aquest sigui també imprescindible.

En el cas que ara s'examina, l'expedient administratiu no aporta cap dada significativa sobre aquestes circumstàncies, cosa que no ha estat esmenada en el present procés, ja que els testimonis aportats no semblen concloents sobre la naturalesa del terreny objecte de discussió.

En conseqüència, no resulta viable la recuperació en via administrativa de la possessió dels béns presumptivament usurpats, per la qual cosa s'ha d'estimar el present recurs d'apel·lació, això sens perjudici del resultat del procés civil que també ha instat el Comú de Canillo, en el marc del qual s'haurà de dilucidar la titularitat de la parcel·la litigiosa.

Sisè.- No s'aprecia temeritat en l'exercici de les respectives pretensions de les parts, que pugui justificar la imposició de les costes en cap de les dues instàncies.

D E C I S I O

En atenció a tot el que s'ha exposat, el Tribunal Superior de Justícia, Sala Administrativa, en nom del poble andorrà, decideix:

- Estimar el recurs d'apel.lació formulat pel Sr. A.C.S. contra la sentència de la Secció Administrativa del Tribunal de Batlles de 27 de setembre de 1995, la qual es revoca, i en conseqüència s'estima la demanda inicialment formulada pel demandant contra la resolució de l'Hble. Comú de Canillo de data 24 de novembre de 1994, confirmada en alçada en haver estat desestimat per silenci administratiu el recurs formulat davant el M.I. Govern el 15 de desembre del mateix any, les quals resolucions s'anul.len per no ser ajustades a Dret.

Aquesta sentència és ferma i executiva.

Manen que una vegada s'hagi complert el que disposa l'article 76 de la Llei de la Jurisdicció Administrativa i Fiscal es lliurin els autes originals amb la certificació d'aquesta sentència al Tribunal de Batlles, Secció Administrativa del qual procedien, i que s'arxivin les actuacions del Tribunal.

NOTIFICACIO:

La present sentència ha estat notificada a les
parts compareixents.....
.....
.... mitjançant el lliurament d'una còpia certificada.

I llegida, la signen, fet del qual en dono fe,

La secretària,

M. Dolors Cervós Pifarré